

ΣΧΟΛΙΑ - ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ

της WIND Ελλάς Τηλεπικοινωνίες Α.Ε.Β.Ε.
επί της Δημόσιας Διαβούλευσης αναφορικά με τον:

«Κανονισμό Συνεγκατάστασης»

σύμφωνα με το άρθρο 30 του Ν. 3431/2006 και την παράγραφο 2.1.5 του Παραρτήματος Β του Κανονισμού Γενικών Αδειών, όπως αυτός ισχύει.

Παρατήρηση νομικού περιεχομένου: Οι απόψεις που κατωτέρω διατυπώνονται, αποτελούν σχολιασμό του κειμένου που έθεσε προς Δημόσια Διαβούλευση η Ε.Ε.Τ.Τ., αναφορικά με τον Κανονισμό Συνεγκατάστασης. Οι θέσεις που διατυπώνονται δεν τυγχάνουν νομικά δεσμευτικές για την WIND Ελλάς.

[λευκή σελίδα]

Εισαγωγικά

Σε συνέχεια της Δημόσιας Διαβούλευσης που διεξάγει η ΕΕΤΤ επί του σχεδίου κανονισμού Συνεγκατάστασης, από 3 Δεκεμβρίου 2007 έως και 21 Ιανουαρίου 2008, η WIND Ελλάς επιθυμεί όπως διατυπώσει τις ακόλουθες ενστάσεις / παρατηρήσεις επί συγκεκριμένων σημείων* του προτεινόμενου Κανονισμού:

*Για λόγους ευκολίας πριν την παράθεση των σχολίων μας, παραθέτουμε -όπου αυτό είναι απαραίτητο- τα τμήματα του σχεδίου του Κανονισμού Συνεγκατάστασης στα οποία αναφερόμαστε.

Ως **σημαντικότερα θέματα**, τα οποία κρίνουμε ότι δεν αντιμετωπίζονται επαρκώς από το σχέδιο Κανονισμού, θεωρούμε τα ακόλουθα:

- Την έλλειψη πρόβλεψης για άνευ άλλου υποχρέωση παροχής συνεγκατάστασης σε τηλεπικοινωνιακές υποδομές ή εν γένει ακίνητα του Δημοσίου και του ευρύτερου Δημοσίου Τομέα, συμπεριλαμβανομένων των πρώην ΔΕΚΟ.
- Την έλλειψη πρόβλεψης για την εφαρμογή συνεγκατάστασης υπό τον όρο της αμοιβαιότητας ή στο πλαίσιο ειδικότερων συμφωνιών, οπότε και παρέλκει η αναγκαιότητα σύναψης Συμφωνίας Πλαισίου.
- Την παράλειψη ρητής αναφοράς σε λόγους που μπορούν να θεμελιώσουν δικαίωμα άρνησης παροχής συνεγκατάστασης, με αποτέλεσμα να επιτείνεται η ανασφάλεια δικαίου.
- Την παράλειψη αντιμετώπισης των περιπτώσεων εκείνων όπου το ακίνητο επί του οποίου ζητείται η συνεγκατάσταση δεν αποτελεί ιδιοκτησία του Υπόχρεου Παρόχου.
- Την παράλειψη αναφοράς στα όρια ηλεκτρομαγνητικών εκπομπών, ως προϋπόθεση άρνησης της συνεγκατάστασης.
- Την παράλειψη αναφοράς ότι στις περιπτώσεις όπου ο χώρος συνεγκατάστασης δεν έχει ολοκληρωθεί/καταστεί λειτουργικός ή δεν έχει ολοκληρωθεί η αδειοδότησή του, θεμελιώνει λόγο άρνησης της συνεγκατάστασης.
- Την παράλειψη παροχής κινήτρων για την προαγωγή της συνεγκατάστασης (π.χ. σε επίπεδο τελών).
- Την καλύτερη διατύπωση της πρόβλεψης, για την από πλευράς του αιτούμενου τη συνεγκατάσταση παρόχου, κάλυψη του διοικητικού κόστους μελέτης και ικανοποίησης του αιτήματός του.

- Η παράλειψη επανάληψης του περιεχομένου του άρθρου 30 Ν.3431/2006 ότι η επιλογή της συνεγκατάστασης τυγχάνει επιχειρηματική επιλογή για το Δικαιούχο Πάροχο και όχι υποχρέωση.

1. Υποχρέωση παροχής συνεγκατάστασης επί ακινήτων του Δημοσίου και των πρώην ΔΕΚΟ

(άρθρο 2 παρ. 1 υπό στ' "Ορισμοί" του σχεδίου Κανονισμού)

Σε συνέχεια της πρόβλεψης του άρθρου 30 παρ. 1 & 2 του Ν. 3431/2006, καθώς και του άρθρου 3 του ίδιου ως άνω νόμου, όπου γίνεται ρητή αναφορά:

- στην προαγωγή του ανταγωνισμού στην παροχή δικτύων (άρθρο 3 υπό δ'),
- στην ενθάρρυνση των αποτελεσματικών επενδύσεων (άρθρο 3 υπό δ' εδ. γγ'),
- στην άρση εμποδίων για την παροχή δικτύων ηλεκτρονικών επικοινωνιών (άρθρο 3 υπό ε' εδ. αα') και
- στην εξασφάλιση της ακεραιότητας των δικτύων (άρθρο 3 υπό στ' εδ. σστ'),

ως θεμελιώδεις γενικές αρχές που διέπουν τη δράση της ΕΕΤΤ, ως ανεξάρτητης αρχής που ασκεί κατά παραχώρηση δημόσια εξουσία, προκύπτει αναπόδραστα ότι μεταξύ των Υπόχρεων (Φορέων εν γένει ή Παρόχων) για την ικανοποίηση αιτημάτων συνεγκατάστασης περιλαμβάνονται άνευ άλλου¹:

- το Δημόσιο
- το ευρύτερο Δημόσιο (ΟΤΑ 1^{ου} και 2^{ου} βαθμού), καθώς και
- οι πρώην ΔΕΚΟ (ΟΤΕ, ΔΕΗ, ΟΣΕ, ΕΥΔΑΠ κ.λπ.), ήτοι όλες οι ελεγχόμενες από το Δημόσιο επιχειρήσεις, οι οποίες αναπτύχθηκαν ως πρώην κρατικά μονοπώλια.

Ως εκ τούτου, ο ορισμός των Υπόχρεων να παράσχουν συνεγκατάσταση, πρέπει να αναδιατυπωθεί, περιλαμβάνοντας και το Δημόσιο, ευρύτερο Δημόσιο και πρώην ΔΕΚΟ, για του οποίους η παροχή συνεγκατάστασης σε τηλεπικοινωνιακές υποδομές ή ακίνητα θα **τυγχάνει αναπόδραστη υποχρέωση**², πολλώ δε μάλλον από τη στιγμή που το Δημόσιο, ευρύτερο Δημόσιο και πρώην ΔΕΚΟ τυγχάνουν οι μεγαλύτεροι ιδιοκτήτες ακίνητης περιουσίας στη χώρα μας. Επομένως το άρθρο 2 παρ. 1 υπό στ' του σχεδίου Κανονισμού,

---

1 Πραγματικά, από απόψεως ανταγωνισμού θεωρείται κατ' ελάχιστο ανακόλουθο, η ΕΕΤΤ ως δημόσια αρχή να οργανώνει το θεσμικό πλαίσιο για την προαγωγή του ανταγωνισμού και των επενδύσεων στον τηλεπικοινωνιακό τομέα και το Δημόσιο να επιτίθεται για την επιτυχία της ΕΕΤΤ στο έργο της και ταυτόχρονα το ευρύτερο Δημόσιο και οι ελεγχόμενες από το Δημόσιο επιχειρήσεις να καταφεύγουν, είτε σε αντιαγωνιστικές πρακτικές, είτε ακόμα σε παράνομες πράξεις.

2 Και όχι επιλογή/δυνατότητα, υποκείμενη σε διαπραγματεύσεις.

πρέπει να αναδιατυπωθεί με την εισαγωγή εδαφίου (αα') ως εξής (οι προσθήκες/αλλαγές με bold):

Άρθρο 2
Ορισμοί

στ) «Υπόχρεος (Φορέας / Πάροχος)»:

αα) Το Δημόσιο, το ευρύτερο Δημόσιο και οι, ελεγχόμενες από το Δημόσιο, πρώην ΔΕΚΟ,

ββ) ο πάροχος που:

- i. ...
- ii. ...
- iii. ...
- iv. ...

Δεν πρέπει μάλιστα να διαφεύγει ότι η ως άνω θεώρηση είναι η ίδια, επί τη βάσει της οποίας θεμελιώνεται η υποχρέωση παροχής από το Δημόσιο, ευρύτερο Δημόσιο και ΔΕΚΟ, δικαιωμάτων διέλευσης επί ακινήτων τους ή κοινόχρηστων και δημοσίων ακινήτων που διαχειρίζονται.

2. Παροχή συνεγκατάστασης υπό τον όρο της αμοιβαιότητας ή στο πλαίσιο ειδικότερων συμβάσεων

Στο σχέδιο Κανονισμού, έχει παραληφθεί να γίνει αναφορά στις περιπτώσεις εκείνες που η παροχή συνεγκατάστασης, γίνεται υπό όρους αμοιβαιότητας μεταξύ παρόχων. Πράγματι μέχρι σήμερα (ελλείπει θεσμικού πλαισίου) έχει παρατηρηθεί ότι όπου έχει εφαρμοστεί η λύση της συνεγκατάστασης αυτό έχει γίνει με όρους αμοιβαιότητας, παρέχοντας μάλιστα σαφώς μεγαλύτερη ευελιξία στους παρόχους από τις δυνατότητες που προβλέπονται στο σχέδιο Κανονισμού. Ως εκ τούτου, η δυνατότητα αυτή θα πρέπει να εισαχθεί στον Κανονισμό, παρέλκει δε στις περιπτώσεις αυτές η υπογραφή συγκεκριμένης Συμφωνίας Συνεγκατάστασης ή Συμφωνίας Πλαισίου, καθόσον στις περιπτώσεις αυτές ως επί το πλείστον δεν υφίσταται οικονομικό αντάλλαγμα.

Στο πλαίσιο αυτό, όταν η συνεγκατάσταση παρέχεται υπό όρους αμοιβαιότητας και δεδομένου ότι κάθε πάροχος διαθέτει σαφώς μοναδικές υποδομές, μη συγκρίσιμες με τις υποδομές άλλων παρόχων, θα πρέπει να εισαχθεί ρητή εξαίρεση από την αρχή της μη διακριτικής μεταχείρισης η οποία δεν δύναται να εφαρμοστεί. Πράγματι, ο Κανονισμός Συνεγκατάστασης καλείται να εξασφαλίσει ένα minimum δικαιώματος συνεγκατάστασης για τους παρόχους, οι οποίοι όμως δύναται βάσει των επιχειρηματικών τους σχεδίων να επιθυμούν να αναπτύξουν εκτεταμένες συνεργασίες/συνέργειες με έτερους προτιμώμενους

παρόχους, επί τη βάσει της αμοιβαιότητας. Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις το δικαίωμα επιλογής του με ποιον ένας πάροχος συμμαχεί/συνεργάζεται (δικαίωμα επιχειρείν), υπό τον όρο σαφώς ότι δεν πλήττει το δικαίωμα όλων των άλλων παρόχων να ζητήσουν συνεγκατάσταση, θα πρέπει να προστατευτεί.

Επιπρόσθετα, ρητή εξαίρεση θα πρέπει να αποτελέσουν όλες εκείνες οι ειδικότερες συμβάσεις, όπου **η συνεγκατάσταση δεν αποτελεί το κύριο αντικείμενο της σύμβασης**, αλλά παρεπόμενη έκφραση της συνεργασίας. Αυτό για παράδειγμα συμβαίνει σε όλες εκείνες τις περιπτώσεις όπου παρέχεται συνεγκατάσταση στο πλαίσιο συμφωνιών διασύνδεσης ή στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών περιαγωγής³. Όπως είναι κατανοητό στις περιπτώσεις αυτές η σημαντική υπηρεσία είναι η ίδια η διασύνδεση ή η περιαγωγή και όχι η συνεγκατάσταση η οποία έπεται και η οποία δύναται να ρυθμίζεται κατόπιν συμφωνίας των συνεργαζόμενων παρόχων κατά τρόπο ειδικό και εξατομικευμένο.

Ως εκ τούτου, στο άρθρο 4 παρ. 1 & 4 του σχεδίου Κανονισμού, θα πρέπει να γίνουν οι ακόλουθες προσθήκες (οι προσθήκες με bold):

Άρθρο 4

Σύναψη συμφωνιών συνεγκατάστασης και από κοινού χρήσης ευκολιών

1. Οι Δικαιούχοι έχουν δικαίωμα να συνάπτουν με τους Υπόχρεους παρόχους συμφωνίες για την συνεγκατάσταση ή/και την από κοινού χρήση ευκολιών, κατόπιν σχετικού γραπτού αιτήματος, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο Άρθρο 6. **Η υποχρέωση σύναψης συμφωνιών συνεγκατάστασης παρέλκει όταν η παροχή συνεγκατάστασης γίνεται υπό τον όρο της αμοιβαιότητας μεταξύ των παρόχων, στο πλαίσιο ειδικότερης μεταξύ τους συμφωνίας.**
2. ...
3. ...
4. **Κατά τη σύναψη συμφωνιών συνεγκατάστασης ή/και από κοινού χρήσης ευκολιών, με την εξαίρεση ειδικότερων συμφωνιών παροχής συνεγκατάστασης υπό όρους αμοιβαιότητας ή μή, οι Υπόχρεοι πάροχοι οφείλουν να τηρούν τις αρχές της αμεροληψίας, της αναλογικότητας και μη διακριτικής μεταχείρισης.**
5. ...

3. Λόγοι που δύνανται να θεμελιώνουν δικαίωμα άρνησης συνεγκατάστασης

Στο σχέδιο Κανονισμού παραλείπεται η οιαδήποτε αναφορά σε λόγους που δύνανται να θεμελιώνουν δικαίωμα άρνησης παροχής συνεγκατάστασης, επιτείνοντας κατά τον τρόπο αυτό την **ανασφάλεια δικαίου**. Σε κάθε περίπτωση είμαστε αρνητικοί σε μία εξαντλητική αναφορά λόγων που μπορούν να θεμελιώσουν το δικαίωμα ενός παρόχου να αρνηθεί τη συνεγκατάσταση, καθόσον όσο επιτυχώς και αν γίνει η εργασία αυτή πάντα θα υφίστανται

³ Δεν είναι τυχαίο ότι στον Κανονισμό Περιαγωγής, αποφεύγεται κάθε πρόβλεψη για μη διακριτική μεταχείριση, αντιθέτως προκρίνεται η λύση παρέμβασης της ΕΕΤΤ σε περίπτωση μη επιτυχούς ολοκλήρωσης των συζητήσεων μεταξύ παρόχων.

λόγοι που είναι αδύνατο σήμερα να προβλεφθούν, πλην όμως θα πρέπει κατ' ελάχιστον να υπάρξει μία ενδεικτική περιπτωσιολογία όπου ένας πάροχος μπορεί να απορρίψει ένα αίτημα συνεγκατάστασης. Οι περιπτώσεις αυτές μπορούν ενδεικτικά να είναι οι ακόλουθες:

- Ο Δικαιούχος Πάροχος έχει σημαντικές ληξιπρόθεσμες οφειλές⁴ προς τον Υπόχρεο Πάροχο ή ο Υπόχρεος Πάροχος έχει κινήσει διαδικασίες δικαστικές ή εξώδικες εναντίον του Δικαιούχου Παρόχου για την είσπραξη ληξιπρόθεσμων οφειλών του τελευταίου,
- Ο Δικαιούχος Πάροχος τυγχάνει εικονικός πάροχος⁵,
- Το ακίνητο επί του οποίου ζητείται η συνεγκατάσταση αποτελεί ιδιοκτησία τρίτου (βλ. κατωτέρω υπό 4),
- Η ικανοποίηση του δικαιώματος συνεγκατάστασης θα οδηγήσει σε υπέρβαση των ορίων ηλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας⁶ (ειδικότερα βλ. κατωτέρω υπό 5),
- Το σημείο για το οποίο ζητείται η συνεγκατάσταση δεν προσφέρεται προς τούτο, γεγονός που θα αποδεικνύεται με ειδική και εμπεριστατωμένη απάντηση του Υπόχρεου Παρόχου.
- Ο τηλεπικοινωνιακή υποδομή επί της οποίας ζητείται η συνεγκατάσταση, είτε δεν έχει ολοκληρωθεί/καταστεί λειτουργική, είτε δεν έχει ολοκληρωθεί η καταρχάς αδειοδότησή της.

Προς τούτο, στο άρθρο 8 του σχεδίου Κανονισμού θα πρέπει να προστεθεί παράγραφος δεύτερη (2), όπου **ενδεικτικά** θα απαριθμούνται οι λόγοι (μεταξύ των οποίων και οι ανωτέρω) για τους οποίους ο Υπόχρεος Πάροχος θα δύναται να απορρίψει ένα αίτημα συνεγκατάστασης.

---

4 Ως τέτοιες θα μπορούσαν να θεωρηθούν οι ληξιπρόθεσμες οφειλές αθροιστικά, που υπερβαίνουν το τριπλάσιο της τελευταίας μηνιαίας τιμολόγησης του Δικαιούχου Παρόχου από τον Υπόχρεο Πάροχο, για το σύνολο των υπηρεσιών που ο τελευταίος παρείχε στον πρώτο.

5 Ουσιαστικά στην περίπτωση αυτή δεν υφίσταται Δικαιούχος Πάροχος. Βλ. αντίστοιχες προβλέψεις για τη διασύνδεση τόσο στους ορισμούς του εικονικού παρόχου στην ΑΠ ΕΕΤΤ 390/3/2006, όσο και στην ΑΠ ΕΕΤΤ 366/48/2006, όσο και στο Παράρτημα Β, άρθρο 3.2.2. της ΑΠ ΕΕΤΤ 390/3/2006.

6 ΚΥΑ 53571/3839/2000 «Μέτρα Προφύλαξης του κοινού από τη λειτουργία κεραιών εγκατεστημένων στην ξηρά».

4. Ο χώρος συνεγκατάστασης τυγχάνει μη ιδιόκτητο (κατά κυριότητα) ακίνητο, ως ειδικότερος λόγος άρνησης της συνεγκατάστασης

Αντίθετα με τον προτεινόμενο από την ΕΕΤΤ Κανονισμό για τα Δικαιώματα Διέλευσης, όπου υφίστατο σειρά προβλέψεων για την παροχή δικαιώματος διέλευσης σε ιδιόκτητα ακίνητα ιδιωτών ή τρίτων εν γένει, στον παρόντα προτεινόμενο Κανονισμό Συνεγκατάστασης, τέτοια πρόβλεψη απουσιάζει παντελώς. Εν προκειμένω, δεδομένου του γεγονότος ότι η παροχή συνεγκατάστασης σε μισθωμένα⁷ από τον Υπόχρεο Πάροχο ακίνητα **τελεί πάντα υπό την αίρεση παροχής αδείας από τον ιδιοκτήτη του ακινήτου**, ο λόγος αυτός (μη ιδιόκτητο από τον Υπόχρεο Πάροχο ακίνητο) μπορεί να θεμελιώσει λόγο καταρχάς άρνησης παροχής συνεγκατάστασης, διότι η ικανοποίηση ενός τέτοιου αιτήματος εκφεύγει των νομίμων δικαιωμάτων (εξουσίας διάθεσης) του υπόχρεου Παρόχου, αντίθετα απαιτείται η άδεια του ιδιοκτήτη του ακινήτου. Επομένως, ο Κανονισμός Συνεγκατάστασης, όπως τίθεται καλύπτει μόνο περιπτώσεις ιδιόκτητων ακινήτων.

Σε περιπτώσεις μισθωμένων ακινήτων, η μόνη υποχρέωση του Υπόχρεου Παρόχου είναι η υπόδειξη του πραγματικού ιδιοκτήτη του ακινήτου επί του οποίου ζητείται συνεγκατάσταση. Εφόσον, ο Δικαιούχος Πάροχος εξασφαλίσει την έγγραφη συναίνεση του ιδιοκτήτη του ακινήτου, τότε ο Υπόχρεος Πάροχος θα υποχρεούται να εκκινήσει διαπραγματεύσεις με το Δικαιούχο Πάροχο (άρθρο 4 παρ. 3 & άρθρο 6 παρ. 3 του σχεδίου Κανονισμού Συνεγκατάστασης). Επομένως προτείνουμε την ακόλουθη προσθήκη στην παράγραφο 2 του άρθρου 7 του σχεδίου (με bold η προσθήκη):

Άρθρο 7
Διαδικασία ικανοποίησης αιτημάτων συνεγκατάστασης και από κοινού χρήσης ευκολιών

1. ...
2. Ο Υπόχρεος οφείλει εντός τριών (3) εργάσιμων ημερών από την παραλαβή της αίτησης, να ελέγξει κατά πόσο η αίτηση είναι πλήρης και περιλαμβάνει όλα τα αναγκαία προς εξέταση της αίτησης στοιχεία. Σε περίπτωση μη πληρότητας της αίτησης ο Υπόχρεος ειδοποιεί εγγράφως τον Δικαιούχο να υποβάλλει ξανά την αίτηση ενημερώνοντάς τον για τους ακριβείς λόγους απόρριψης. Η συμπλήρωση/διόρθωση και εκ νέου υποβολή αίτησης αποτελεί νέα αίτηση. **Εφόσον η αίτηση αναφέρεται σε μή ιδιόκτητα από τον Υπόχρεο Πάροχο ακίνητα, αυτός οφείλει να υποδείξει τους ιδιοκτήτες αυτών, η συγκατάθεση των οποίων προαπαιτείται.**
3. ...

⁷ Γεγονός που αποτελεί σχεδόν τον κανόνα για όλους τους παρόχους, πλην του ΟΤΕ.

5. Υπέρβαση των ορίων ηλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας, ως ειδικότερος λόγος άρνησης της συνεγκατάστασης

Όταν αναφερόμαστε σε συνεγκατάσταση σε κεραιοσυστήματα, ειδικότερη περίπτωση άρνησης παροχής συνεγκατάστασης δύναται να είναι η τυχόν υπέρβαση των ελάχιστων ορίων ηλεκτρομαγνητικής έκθεσης, απόρροια της τοποθέτησης επί του ίδιου μοναδικού ήδη υφιστάμενου κεραιοσυστήματος επιπρόσθετων συστημάτων εκπομπής/κεραιών. Πράγματι είναι πιθανό, ιδιαίτερα σε περιοχές με πυκνό αστικό ιστό, η τυχόν προσθήκη επιπλέον κεραιών επί ενός ήδη αδειοδοτημένου κεραιοσυστήματος του οποίου τα επίπεδα εκπομπής ηλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας είναι καθ' όλα συμβατά με τα όρια που τίθενται από την ΚΥΑ 53571/3839/2000, να οδηγήσει τα επίπεδα ηλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας πάνω από τα επιτρεπτά αυτά όρια. Ως εκ τούτου, στις περιπτώσεις αυτές ο Δικαιούχος Πάροχος καλείται να συντάξει, εξ αρχής, μελέτη ραδιοεκπομπών της κεραιάς επί της οποίας επιθυμεί να συνεγκατασταθεί, όπου να λαμβάνονται υπόψη οι εκπομπές των επιπρόσθετων κεραιών που προτίθεται να προσθέσει και να την υποβάλλει στον Υπόχρεο Πάροχο, προς απόδειξη της νομιμότητας της συνεγκατάστασης. Ως εκ τούτου στο άρθρο 8 παρ. 1 του σχεδίου Κανονισμού, πρέπει να προστεθεί εδάφιο ε' ως ακολούθως (η προσθήκη με bold):

Άρθρο 8
Περιεχόμενο

1. ...
...
(ε) **σε περίπτωση συνεγκατάστασης επί κεραιοσυστημάτων, η αίτηση πρέπει να συνοδεύεται από μελέτη ραδιοεκπομπών του κεραιοσυστήματος, λαμβανομένων υπόψη των σχεδιαζόμενων προσθηκών.**

6. Ο χώρος συνεγκατάστασης δεν έχει ολοκληρωθεί/καταστεί λειτουργικός ή δεν έχει ολοκληρωθεί η αδειοδότησή του, ως λόγος άρνησης της συνεγκατάστασης.

Απαραίτητη προϋπόθεση για να υποβληθεί αίτημα συνεγκατάστασης, είναι η ύπαρξη ήδη λειτουργικής και νόμιμα αδειοδοτημένης τηλεπικοινωνιακής υποδομής. Ως εκ τούτου για όλες εκείνες τις περιπτώσεις όπου η υποδομή αυτή βρίσκεται ακόμα στο στάδιο κατασκευής (π.χ. διέλευση οπτικής ίνας, όπου τα έργα πολιτικού μηχανικού δεν έχουν ολοκληρωθεί ή κατασκευή κεραιοσυστήματος, όπου οι εργασίες βρίσκονται εν εξελίξει) δεν είναι δυνατό, εκ των πραγμάτων, να ικανοποιηθεί το οποιοδήποτε αίτημα συνεγκατάστασης. Ομοίως δεν είναι δυνατό να ικανοποιηθεί αίτημα συνεγκατάστασης κατά το στάδιο αδειοδότησης (το οποίο

κατά κανόνα προηγείται της έναρξης εργασιών κατασκευής) καθόσον δεν υφίσταται νομίμως αδειοδοτημένος χώρος συνεγκατάστασης.

7. Παροχή κινήτρων για την προαγωγή της συνεγκατάστασης

Όπως έχουμε επισημάνει και στο πλαίσιο της δημόσιας διαβούλευσης για τα Δικαιώματα Διέλευσης⁸, θα πρέπει να ενθαρρύνεται η με κάθε τρόπο η συνεργασία μεταξύ παρόχων για την από κοινού εκμετάλλευση υποδομών. Ως εκ τούτου, προκαλεί εντύπωση ότι δεν υπάρχει πρόβλεψη στο σχέδιο Κανονισμού για την παροχή κινήτρων για την ανάπτυξη συνεργασιών με τη μορφή της συνεγκατάστασης. Ελάχιστη πρόβλεψη από πλευράς ΕΕΤΤ θα μπορούσε να τεθεί ο επιμερισμός μεταξύ των παρόχων, των όποιων τελών αντιστοιχούν στην ανάπτυξη μίας υποδομής, αυτό πρακτικά συνεπάγεται επιμερισμός των τελών διέλευσης για χαράξεις φρεατίων όπου διέρχονται περισσότεροι του ενός πάροχοι και ομοίως επιμερισμός των τελών κατασκευής και λειτουργίας κεραιών, όταν επί ενός μοναδικού κεραιοσυστήματος έχουν συνεγκατασταθεί περισσότεροι του ενός πάροχοι⁹.

Ομοίως θα πρέπει σαφώς να προβλεφθεί ότι ο Υπόχρεος Πάροχος μπορεί να ζητήσει κάθε νέο κόστος καλείται να καλύψει το οποίο συνδέεται αιτιωδώς με την ικανοποίηση του αιτήματος συνεγκατάστασης.

8. Κόστος για την μελέτη αιτήματος συνεγκατάστασης

Θεωρούμε ότι η λεκτική απόδοση του άρθρου 13 του σχεδίου Κανονισμού δεν είναι ιδιαίτερος επιτυχής για δύο λόγους,

(α) αφενός διότι γίνεται αναφορά για την από πλευράς του Υπόχρεου Παρόχου τυχόν υποχρέωση για έκδοση αδειών, γεγονός που δεν προβλέπεται σε κανένα σημείο του προτεινόμενου Κανονισμού, πολλώ δε μάλλον εκφεύγει της τελολογίας της ρύθμισης (δεν πρέπει δε να διαφεύγει ότι αν αφεθεί η υποχρέωση αδειοδότησης στο Υπόχρεο Πάροχο, ο θεσμός της συνεγκατάστασης θα ατονήσει, καθόσον ο Υπόχρεος Πάροχος δεν έχει το κίνητρο του Δικαιούχου Παρόχου να επισπεύσει τις προσπάθειες για ολοκλήρωση της αδειοδότησης της επιπρόσθετης υποδομής),

---

⁸ Βλ. τα σχόλιά μας με αριθμ. πρωτ. ΕΕΤΤ 1591/12.1.2007 επί της ερώτησης 14 της δημόσιας διαβούλευσης, σελ. 9.

⁹ Εν προκειμένω, θεωρούμε ότι η γενική πρόβλεψη του άρθρου 13 παρ. 1 υπό β, δεν είναι επαρκώς ειδική.

(β) αφετέρου δε δεν γίνεται αναφορά στο διοικητικό κόστος που συνεπάγεται η εξέταση ενός αιτήματος συνεγκατάστασης.

Επιπρόσθετα θα πρέπει να είναι ευκρινές ότι **η συνεγκατάσταση αποτελεί ειδικότερη περιπτώσιολογία ανάπτυξης τηλεπικοινωνιακών υποδομών** και ότι θα ρυθμίζεται εξαιρετικά από τον αντίστοιχο Κανονισμό Συνεγκατάστασης, οι διατάξεις του οποίου υπερисχύουν κάθε αντίθετης διάταξης (βλ. π.χ. τις διατάξεις του άρθρου 6 της ΑΠ ΕΕΤΤ 406/22/2006 και όσα αναφέραμε παραπάνω για τα κίνητρα Υπόχρεου και Δικαιούχου Παρόχου). Αυτό είναι απαραίτητο διότι υπάρχει πληθώρα κανονιστικών κειμένων με αντικρουόμενες για το θέμα της συνεγκατάστασης διατάξεις, επομένως εφόσον η ΕΕΤΤ επιθυμεί να εξασφαλίσει την πρόοδο του θεσμού της συνεγκατάστασης, θα πρέπει να εισάγει μία αντίστοιχη πρόβλεψη στον προτεινόμενο Κανονισμό.

Ως εκ τούτου, προτείνουμε την ακόλουθη αναδιατύπωση (οι προσθήκες σε bold):

Άρθρο 13
Τέλη για Συμφωνίες Συνεγκατάστασης και από κοινού χρήσης ευκολιών

1. Ο Υπόχρεος Πάροχος δικαιούται να απαιτήσει αποζημίωση από τον Δικαιούχο Πάροχο, ως προϋπόθεση αποδοχής της αίτησής του για τη σύναψη συμφωνίας συνεγκατάστασης ή/και από κοινού χρήσης ευκολιών σύμφωνα με τα άρθρα 6 και 7, η οποία κατ' ελάχιστο επιτρέπει:

(α) την, **κατ' εξαίρεση από τις διατάξεις του Κανονισμού Αδειών Κατασκευών Κεραίων στην Ξηρά**, κάλυψη κάθε διοικητικού ή εξωγενούς κόστους που συνεπάγεται η **καταρχάς εξέταση του αιτήματος συνεγκατάστασης**, ή μπορεί να καταλογισθεί εύλογα και στην μελέτη, τον συντονισμό, ~~τις τυχόν απαιτούμενες άδειες~~ ή άλλες διοικητικές πράξεις, και την εκτέλεση των εργασιών ή άλλων ενεργειών που απαιτούνται για την συνεγκατάσταση ή/και την κοινή χρήση εξοπλισμού και συστημάτων που έχει ζητήσει ο Δικαιούχος Πάροχος, και

9. Η επιλογή της συνεγκατάστασης παραμένει επιχειρηματική επιλογή για το Δικαιούχο Πάροχο και όχι υποχρέωση.

Από το κείμενο του σχεδίου Κανονισμού δεν είναι ευκρινές και δεν έχει επαναληφθεί με την ίδια ακρίβεια το περιεχόμενο του άρθρου 30 του Ν.3431/2006, ήτοι ότι η συνεγκατάσταση τυγχάνει άνευ άλλου επιχειρηματική επιλογή του Δικαιούχου Παρόχου και όχι υποχρέωση αυτού, πολλώ δε μάλλον ότι εξαιρείται από πλευράς οιασδήποτε αρχής ο έλεγχος σκοπιμότητας κατά την ανάπτυξη υποδομών.

Ως εκ τούτου, προτείνουμε την ακόλουθη αναδιατύπωση (οι προσθήκες σε bold):

Άρθρο 11
Συνεγκατάσταση κατασκευών κεραίων

1. Οι Πάροχοι οι οποίοι χρησιμοποιούν εγκαταστάσεις κεραιών για την παροχή δικτύων ή/και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών οφείλουν, **υπό τους όρους του άρθρου 30 του Ν. 3431/2006**, να καταβάλουν κάθε εύλογη προσπάθεια κοινής χρήσης υφιστάμενων κτιρίων και κατασκευών για την εγκατάσταση και λειτουργία των κατασκευών κεραιών των δικτύων τους, αποφεύγοντας στο μέτρο του δυνατού την ανέγερση καινούργιων κατασκευών ή κτιρίων.

Μαρούσι, 21 Ιανουαρίου 2008

Για τη WIND Ελλάς Τηλεπικοινωνίες Α.Ε.Β.Ε.

Μιχάλης Καρακώστας

Νομικός Σύμβουλος

Θ. Τόμπρας

Δικηγόρος